

המפקיד פרק שלישי בבא מציעא

קב אָמַר מֵי פְּגַע מִלְּאָמֶת
וְנַלְכָדָה בְּלֹא מִלְּאָמֶת
סָמֵג שְׁאָלָה גַּם טוֹבָה חֲמֵת
קַי סָמֵן קַפְעִי :

קב בָּמַי סָס פְּגַע ז
וְעַזְנָה כְּבָשָׂמָמָה
סָמֵג שְׁאָלָה גַּם טוֹבָה חֲמֵת
קַי סָס פְּגַע ז :

קד גַּם יְהִי סָס טוֹבָה סָס
קַפְעִי :

קה דָּמַי פְּגַע סָס גַּבְעַת
הַיְמָן סָס טוֹבָה :

קה הַיְמָן לְבַקְעַת דָּמַי :

קו קַרְבָּה סָס הַלְּבָנָן
וְעַזְנָה כְּבָשָׂמָמָה
טוֹבָה סָס קַפְעִי :

מוסך ר' ש'
שליחות ד'. קמיטט
סטטוטו עלי פולש נסוכן
דכלתע וויה נסוכן
סבבונו גוּ נסוכנות ט' מס' 10
זין נסוכנות ט' נס' 10
ומהו? דס' מנטען זין
ואכזבניא, צויה החדרון.
ולא זו לא דעתם קמן מודרין
נדשות ט' ט' קמן מודרין
(לישע, 8:8). סטטוללה
רבאי עלייה גוזלות.
עננות מלש דקן סטול
עליג נמלת מוקן גזען
ויסטול
טמוקס דכטערן עלייה בענין
אצפאנַה סטול קסן זען
מעם נמלנס גזען
(לשען, 8:8). משלש אותה
ואת גוזלה גוזלה
ולזרותה. כל מה שצטעל
ממסה ווּ מאָסְטַבָּסְטָה (ק' 9)
גוזל החזרות
בגוניה. מומת סולין גוזל
יריקט ווילויז אדר גדר מלנס
דע גויז שומען כמא אסיא
בצונע אונז אונז זען
סרג'יס צטטוטה נס' 10
נס' קסן זען, זען זען
יאס' אונז אונז צטטוט
בצונע אונז אונז זען
ודלון, כל גונז אונז זען
שממען גונז אונז זען
(ב' 10).

רביינו חנןאל
 אל טפישא טעמא דרכיה
 הכל בשעתה והזאה מבית
 בעלים כו' והודאה שוה שעת
 גמיהו ר' והודה שוה שעת אמתה
 שהה ר' וזה בושעה שהשאלה
 שוה ר' בזה חלקו בית הילל
 ובתי שמי' כב' סבר' י'
 ממשלים כי השאות ובה' כב' סבר' י'
 סבר' י' [מלומ'] מען
 הגויליה והוא לאילמא
 רב' ר' אמר משאל' ר' ז'
 בכב' דחד אבית הילל והוא
 הויא קאפרין. פירק מל'
 ביחסון כל'ו' אם עת
 שהשאלה היהת נהנה מהר
 מהה שיחה שוה בשעת
 גויליה דבר' כל' ר' י' כי
 השאות ממשל' בטעם דידי'
 שרישווען מלעיה כי פלייג
 בהחסר' בגין דיו בפרקון של
 הע ששלוח ד' ועכשוי שוה זה
 החבירו ר' ז' עכשוי שלהות
 בית אשא אמר בכיר' צדקה השרון
 י' אעניא היה צידקה השרון
 מושעה שלוח בה כה
 איזיריך בה. וב' סבר' י'
 שליחות ד' צדקה השרון
 וכו' ז' [דרל'] הסורה
 ברשותה בדוריה קאי
 וביעניא דורברה או שטיין
 והוספה בה הדרה שעטה
 מיהו אלה לעלה והודאה שעטה
 וזה אה' ושווין. ואלא
 רב' דארט שליחות י'

לִימָא רבה דאמר בב"ש. וְה' תַּעֲשֵׂה ככ"ז, וְיַעֲשֵׂה ככ"ז פלוני
בִּתְּהִימָה שמא סבר שלחחות יד אינה צריבה
מי צבי כן דסכל וקיפל דחומרת לטוב
לטיפוח חסמווע' לדסכל צ היפילו דצוב
צענול מיטיכה חייך וכן דסכל
הצומוועין לדסכל צ ניטיכס מסלון:
אלָא הא דאמר רבא שאול שלא
מדעת גוֹלֵן הוּא. הוּמוּ ר' יְתַ
רגומין דסכל צי דען דען דצוחן
ע"כ ר' גמל קוֹמֶר צמֶר ר' זבַּח וְכֵבֵד
ויסופר בסמכוכי ספיניש (כ"ג דף פמ.)
ומדעל מא ר' גמל קוֹלְסָנוּ ממי ר' גמל דלוי אלו
הכלי לנו פליק מייד דמטי גולוקומס
פלונגמיה מל מסק פלונגמי דלעיגל:
מִשְׁלָמָם אורה ואת גינויויה ואת
לודותיה דברוי ר' מ' רבבי
יהודה אמר גולדה החזרת בעיניה.
וות' מ' סל דתנן צפליך שגוזל קמל
(כ"ק דף ק): נטען גמל גולד גולדען
לו הדרס ווינע צחול ל' קאצט זיל
על סגולטה ווונן לו טיגליה וויס
הוּמָה טיגליה מילטה עעל קאצט זיל
הען גולד גולדען לו הדרס דזוגיג גול קאניך
האנט גולד גולדען לו הדרס דזוגיג גול קאניך
ויסכי מילט צשיגול וו' יסוד דסבד
הסכל דציגו קונה מוסס דקנטעל קנים גומיז
לטמכוון נקנות נציגי האנט גולד
צחול מין ממכוון נקנות זיך:
ר' ע' אמר בשעת החביעה. מים
מיהי קסבאל הי קסבאל ציינו קונה
לטמא יסלא צצט זבצט צצט טטזיעס
ההאנט צצט גויזא קינלה וויס קגדילס
ליחן הו קגוזיא וממייקרט גול צטנס
ההאנט כמע צבוס רחן צצט גויזא וויס
קסבאל ציינו ליין קונה ח' כצגוזז
האנט רטביעס ממי ייסק ר' כלן גונזול
לטמיהי קינה וועוד דקנטעל וווערט ר' ע'
צמוקס ציט עדיס צצט צליזומ
יד ציטטס לאומטה צטטא צטטא צממי קנס
ויס גול חכמי חכמי ציינו ייכח וגס
לי ייגונס ציינו גול קנס וועוד לממן
מיידס סלן גון צין גז'ס צין גז'ס גול
קנקנש צצט צליזומ דע צעט
ציגו וועוד דטמיהן ול' יומן פסקו
כל' ע' צצטערין וצטגוזל קמל (כ"ק
דף א'): היה לאו דציגו קונה לך
נכלהה גז'ס דהמילי ליקס דחמל יומל
מיידי מה' גויזל ווילט דטס טוקלס
מצטטס צצט קוֹלְהָה מנ טעטלס וויס
שוחלס מצטט צצט הגולא ז'ס גול
פלוניגי ממי צה וויסנו לילצה גול צ'ס
מיידי ממי צצט עיר דקנטעל דיקטן ממי
מדלען קמפני צול וזינוק וצטט פלוניגי
צ'ס דציגו קונה וו' ע' פליג גול
יוקל דטמיה מטטס צצט טטזיעס
זין צול וויסן סוקל:
החוֹשֶׁב לשלאו יד. סך מחסב
סוי דצור דיליפ מען
כל דרבן וכן מחתמא פגול ממי סי
צטבול וויל צלען דטמיה צפליך צ' דזומיס (ד'
(ד' ג') וצפליך מים נטפט (פחים דף פמ.)
97 מ' (ז' מ'): ובכמה מחלים פילטן
הרבבי יילך הרוחבו

אלא פשיטה כשתה הוצאה מביתם בעליים לימה רבה אמר בבית שמא יאמר לך רבה ב干事ן יכול עולם לא פליגי כי פליגי בחסר ב'ש סבורי שליחות יד אינה צריכה חסרן וכי חסר ברשותה דידיה חסר וב'ה סבורי שליחות יד צריכה חסרן וכי חסר ברשותה דמORIA חסר אלא הא דאמר רבא שליחות יד אינה צריכה חסרן לימה רבא דאמר בכ'ש אלא הבא במא עסקנין^ט כגון שטטללה להביא עליה גוזלות ובושאול שלא מדעת קא מיפליגי ב'ש סבורי^ט שאל שלא מדעת גזלו' הוי וכי חסר ברשותה דידיה חסר וב'ה סבורי שואל שלא מדעת שואל גזלו' רבעא דאמר בכ'ש אלא הכא בשכח של גזולה קמיפליגי ב'ש סבורי שבח גזולה דגנול הוי ובית היל סבורי שבח גזולה דגנול הוי ובפלוגתא דהני תנאי דתニア^ט הגנול את הרחול גזוה וילדה משלם אותה ואת גזותיה ואחת ולזרותיה דברי ר' מ' ר' יהודה אמר גזולה חזרות בעיניה דיקא נמי דקANTI ב'ש אומרים ילקה בחסר וביתר וב'ה אומרים כשתה הוצאה ש'מ': ר'ע אומר כשתה התביעה אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה בר' עקיבא ומודה ר'ע במקום שיש עדים מ'ט דאמר קרא לאשר הוא לו יתנו ביום אשמתו וכיוון דaicא עדים מההוא שעטה הוא דאיתיב ליה אשםה אל' ר' אוושעיא לר' יהודה ר' אתה אומר בן ה'א ר' אסי אמר ר' יוחנן חילוק היה ר'ע אף' במקום שיש עדים מ'ט דאמר קרא לאשר הוא לו יתנו ביום אשמתו וב' דינא הוא דקא מחייב ליה אשמה אל' ר' זיויא ל' בא בר פפא כי איזותה להtam אקי' אסולמא דצור ועל לגביה דר' יעקב בר אידי וביע מיניה אי שמעיא ליה ל' יוחנן הלכה כר'ע או אין הלכה כר'ע אל' ה'אי אמר ר' יוחנן הלכה כרב' עקיבא לעולם מאי לעולם אמר רב איש שלא אמר ההני ملي' היכא דליך עדים אבל היכא דaicא עדים לא וא' נמי דאהדרה לדוכתה ואיתברא לאופוקי מדרבי ישמעאל דאמר ב' בית שמא אומרים חיב ובית היל אומרים דיאינו חיב עד שישלח בו יד שנאמר^ט אם לא שלח ידו במלאת רעהו ה'טה את החביה ונטול המינה רביעית ונשברת אינו מישם אלא רביעית י'גביה ונטול המינה רביעית ונשברת מישם דמי כולה: גמ'

תורה או רשותם:

1. או מכל אשר ישבע עלינו לשליך וישלח אותו בראשו ולבסוף יסח ויחזיר לנו לעלי' לאשד ורשותם: **וינגר בידם אשםתו:**
2. אם לא ימציא הצעב והברך בבעל הבית אל החאלדים אם לא שליח ידו במלאת רעהה: **שמות כ ב**

הנחות ה'ב

גלוין הש"ם

רבינו חנאנא (המשך)
ולו הדרה דבורי ר' מארד ר' יהודא אמר גולה החורה
בעיני. ר' מארד כב"ש ר' קיימא לין כב"ה יהודא ובת הילקון קלי כב"ה.
דארכון לאיליכא דבבה שבוח גולה דגאלן דבבשה
שבבשה הששכיביה בגופה כב"ה
אבל כבב שבח הששכיביה כב"ה
ובבדים ניגול דבבשה כב"ה
דארכון בבור כבב עלאן לאיליכא
פליג'ן ודואר ניגול הו יי' כב"ה
פליינ'י ר' עקיבא לאן כב"ה
סובנא כה להלה. ר' עקיבא כב"ה
ואעאי' זאמר רב יהודא אמר כב"ה
בתוכלאו להלה כי' כב"ה
עיקרי'. בתוכלאו ארכ' כב"ה
ישראל פסק ר' עקיבא כב"ה
אן לא סמכנן אלא האה
דארכון וארא דוואר בורא
שלוחת יד אמר זעירא כב"ה
ונזקן להלה כב"ה זעירא כב"ה
DSLALKא שמעתא הци' ש"מ כב"ה
חסיזין ושולש של מדעת
גונל זעל ש' מל' הדלאטה
ונזרהונין. ר' בר' דבוק' כב"ה
חדר מהויה עינעת ניגול
ונחביב לשלש אלב אל מאן
עדים יי' חיב' לשuls אל מאן
בעת הביעור בכ"ד הדיל
המקפיד אצל
בעיני' ר' טרברן אמן כב"ה
נץ' לחיזיר ול בענדים כב"ה
אליא יי' אמר החזרוני לך
אנמן וכון אם אמר אנגנסו
אנמן ובנומיר יהויר אני ייביך
אללא שבועה שאנו שנאנט ג' כב"ה
לך: מותג' כב"ה

ו) נכללה רקעם בהנ' ו'ג' ומוגדר כ'א' נמנים ע"פ אידיש קי' בין דוחינל איזיס וכו'.